

med Formandens Tilladelse med et Par Bemærkninger berøre en sideordnet Sag. Ude i Kommunerne kommer man mere og mere ind paa at planlægge Byernes Udvikling, ikke blot den øjeblikkelige Udvikling, men Udviklingen gennem en længere Fremtid, ved Vedtagelsen af Byplaner, og jeg vil da gerne spørge, om den højtærede Minister ved, hvorvidt der indenfor Regeringens Rammer er Overvejelser fremme i Retning af at fremkomme med et Lovforslag om Godkendelse af saadanne Byplaner, saaledes at de Kommuner, der ofrer mange Penge paa Udarbejdelsen af disse Planer og derigennem viser deres Interesse for Byernes Ve og Vel, kan vente i en nær Fremtid at faa Lovgivningsmagtens Tilslutning til saadanne Foretagender. Jeg ved, at selve Spørgsmaalet specifikt hører under Indenrigsministeriet, men jeg tillader mig med Formandens Tilladelse at rette denne Forespørgsel til den højtærede Justitsminister og beder ham tage venligt imod den.

Godskesen: Som det maaske vil være i alt Fald nogle af de ærede Medlemmer bekendt, er den frederiksbergske Bygningslov paa de fleste Punkter kalkeret over den københavnske, og det er i og for sig ogsaa naturligt, at der paa dette Omraade gælder samme Regler i de to store Kommuner, hvor der ikke er en bestemt Grund til at gøre Forskel. Da den højtærede Justitsminister fremsatte nærværende Lovforslag her i dette høje Ting, lod jeg derfor straks Sagen bearbejde i de vedkommende Direktoratater under Frederiksberg Kommunalbestyrelse for at faa klarat det Spørgsmaal, om og i hvilket Omfang Frederiksberg kunde ønske at komme ind under Loven; og Resultatet af disse Overvejelser er blevet, at man ønsker, at i alt Fald flere af de Regler, som Loven giver, ogsaa maa blive gjort anvendelige paa Frederiksberg. Jeg vil bede det ærede Udvalg, som nu vil blive nedsat, om at have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold.

Justitsministeren (Rytter): Jeg takker for den velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet. Maa jeg først med Hensyn til den Udtalelse, som det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen) kom med, og som indeholdt en Beklagelse af, at Justitsministeren ikke havde fulgt Forslaget fra

Magistraten om, at man ved Ekspropriation kunde give vedkommende Ejere Erstatning i anden Jord, som han kunde være lige saa godt tjent med, sige, at jeg forstaar godt det ærede Medlems Tankegang, at man kunde sige: Dette er en praktisk Ordning; lad os tage noget Jord fra ham her og give ham noget Jord dér. Det ærede Medlem sagde, at det vilde være praktisk. Ja, men saa maa Parterne se at blive enige. Men jeg kan ikke indrømme, at det er overensstemmende med Grundloven, at man, naar man har Hjemmel til at ekspropriere, ikke giver Erstatningen paa Grundlag af den Maalestok, vi nu en Gang har, nemlig i Penge og ikke i Jord. Det forekommer mig modstridende, at man siger, at naar man har Ret til at ekspropriere, kan man eventuelt give Erstatning i, hvad Kommissionen skønner, der bør gives Erstatning i. Jeg synes, dette er urigtigt. Men vi kan jo nu behandle Spørgsmaalet nærmere i Udvalget, og saa haaber jeg, at det ærede Medlem og jeg dog vil enes om, at faa dette Lovforslag gennemført, for jeg tror, det er praktisk.

Maa jeg overfor det ærede 11te Medlem for 2den Kreds (H. P. Jensen) sige, at jeg ved, at Spørgsmaalet om Byggeplaner, som det ærede Medlem berørte, har været til Behandling i de forskellige Ministerier; bl. a. er Justitsministeriet blevet spurgt angaaende forskellige Spørgsmaal, nemlig vedrørende Kloakanlæg og vedrørende Spørgsmaalet om selve Ekspropriationsbestemmelserne. Det er et meget omfattende Forslag, som er blevet udarbejdet, og der er ogsaa nogle, der har ment, at man eventuelt burde dele Materialet mellem to Lovforslag. Men jeg skal lade den Henstilling, som det ærede Medlem fremkom med overfor mig, gaa videre til Indenrigsministeren.

Bülow: Det interessanteste Spørgsmaal, der er blevet rejst under denne Diskussion, er Bestemmelsen om, hvad der forstaas ved fuldstændig Erstatning, og det er rigtigt, hvad det ærede 17de tingvalgte Medlem (Trier) fremdrog, at dette Spørgsmaal ogsaa var fremme under Forhandlingerne i 1911, da selve Forslaget til en Bygningslov for København kom frem. Jeg tror, at den højtærede Justitsminister tager noget for haandfast paa dette Spørgsmaal; der kunde dog maaske være Tilfælde, hvor det kunde siges at være fuld Erstat-